

Aki azért aggódott, hogy [találtunk-e sört](#) a magyar–orosz kézilabda meccs után, annak jelentem, hogy csak részben. Sokat kellett barangoljunk a szerbiai férfi kézi-Eb újvidéki helyszínén. Nem éppen két kilométert, mert kiskapuk itt is vannak. Meg olyan vendéglátóipari egységek is, amelyek lehet, hogy más léptékben számolják a kilométert.

Sportszerűség mindenek felett

A csapatok bemelegítését követően, amíg az utolsó simításokat végzik a találkozó előtt, a kivetítőkön mindkét gárda csapatkapitánya szól a saját nyelvén a szurkolókhöz. Felvett, bejátszott képanyag.

A magyarokét a székelyudvarhelyi születésű Ilyés Ferenc mondja el: először választották meg társai, hogy viselje ezt a szép terhet. A szöveg sablonos, főképp a minél sportszerűbb légkör megteremtésére hívja fel a figyelmet.

Az újvidéki csoport első napján békésen is szurkolt a népes, mintegy négyezres hazai és a sokkal csekélyebb, talán kétszázas magyar, valamint orosz sportszerető az impozáns sportlétesítményben. A második félidő derekán viszont nem lehetett nem észrevenni, hallani, hogy a nézők elég nagy hányada folyamatosan felhördült valamiért.

Gyorsan megfejtjük, hogy akkor szól a hurrogás, amikor Minorag Krivokapics, a magyarok szerb játékosa a pályára lép. A helybéliek így fejezik ki, hogy nem nézik jó szemmel azt, hogy honfitársuk hátat fordított a nemzeti válogatottnak.

A játékos profiként vette az akadályokat, tette a dolgát. A magyar szurkolók pedig „Krivo, Krivo!” skandálással enyhítették bánatát egyik találatánál.

□

Ha már himnuszbotrány,

akkor a magyarok is kikezdhetnék a magyar-szerb átlövőt. Amíg minden magyar játékos a szívéhez tette kezét a mérkőzést megelőző „Isten, áldd meg a magyart” soroknál, addig Krivokapics leeresztett kezekkel hallgatta végig a himnuszt.

Amúgy érthető, miért is hagyta ki a kontinenstornát a spanyolok hálóőre, Sterbik Árpád. Az újvidéki születésű kapus valószínűleg nem kért abból, hogy őt is kifütyüljék abban a városban, ahol született.

□

Ilyés várja édesapját

A hivatalos sajtótájékoztatóra Ilyés Ferenc érkezett. Ahogy megpillant, biccent egyet. „Bármennyire is rosszul hangzik, de örvendünk, hogy egy pontot szereztünk. Az utolsó fázisnál az én kezemben volt a győzelem lehetősége. Mire felugrottam, már két ellenfél volt velem szemben” – mondta.

Ahogy lejárt a hivatalos része, hozzánk lépett. Látszik a nagy küzdelem a testén, húzza egyik lábát, elnézést is kért, amiért leül, így beszélget velünk. „Nem vállalták fel a játékvezetők, hogy ne belemenést, hanem hetest fújjanak a legvégén. Elvesztettünk két játékost: Iváncsik és Zubai lehet, hogy olyan sérüléseket szenvedett, hogy nem lehetnek ott a következő találkozón” – meséli.

A magyarok csapatkapitánya várja már a pénteki napot. A franciák elleni meccsre érkezik édesapja a Székelyudvarhely feliratú zászlóval.